U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **T. C. V.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2017, čj. OAM-1027/ZA-ZA02-HA08-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 8. 2017, čj. 60 Az 14/2017-40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím vydaným dne 23. 2. 2017 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji zamítl rozsudkem ze dne 24. 8. 2017.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Namítal, že krajský soud neshledal důvodnou námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, čímž zatížil nepřezkoumatelností také svůj rozsudek. Soud dále nesprávně posoudil námitku, že žalovaný nepřihlédl ke stěžovatelovu velmi špatnému zdravotnímu stavu (prodělal dvakrát mozkovou příhodu, kvůli tomu špatně vidí, částečně ztratil paměť a často jej bolí hlava), a neudělil mu proto humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu, což v rozhodnutí náležitě neodůvodnil. Krajský soud také nesprávně posoudil námitku týkající se doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, neboť dle názoru stěžovatele v řízení před žalovaným vyšlo dostatečně najevo, že mu hrozí vážná újma spočívající v udělení nebo vykonání trestu smrti (stěžovatel je údajně ve Vietnamu stíhán pro trestný čin související s pašováním drog, neboť tamní orgány si jej spojují s jeho bývalým společníkem, se kterým pracoval v lese a který byl za drogovou činnost v roce 2005 popraven). Soud také stejně jako žalovaný nesprávně posoudil rozpor s mezinárodními závazky ČR (stěžovatel má na území ČR veškeré rodinné a soukromé zázemí, žije zde už od roku 2004 a ve Vietnamu se nemá kam vrátit).

[3] Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem

podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé; takovou vadu však NSS neshledal. Krajský soud se dostatečně věnoval zjištěním žalovaného i tvrzením stěžovatele, popsal rozhodný skutkový stav a se všemi žalobními námitkami se řádně a srozumitelně vypořádal.

[7] Stěžovatel nesplňuje žádný z důvodů pro udělení azylu podle § 12 a § 13 či doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu. Obavu z trestního stíhání a možného uložení trestu smrti, které by stěžovateli mohly hrozit v souvislosti s drogovou činností jeho společníka, stěžovatel uvedl až ve druhé žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 1. 12. 2015, tedy více než 10 let po svém příchodu do ČR. Dalšími konkrétnějšími skutečnostmi však tuto obavu nepodložil. Z toho dle NSS vyplývá, že vietnamské státní orgány neprojevují o osobu stěžovatele zájem spočívající v trestním stíhání. I kdyby však stěžovatel měl být v zemi původu trestně stíhán, nepředstavovalo by to pro něj vážnou újmu, pro kterou by mu mohla být udělena doplňková ochrana. Nadto stěžovatel do protokolu o pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 1. 12. 2015 uvedl, že žádost podal proto, že mu dne 26. 11. 2015 skončila platnost výjezdního příkazu. Institut azylu však neslouží k legalizaci pobytu cizince na území ČR, jak stěžovateli zdůraznil již krajský soud.

[8] K otázce humanitárního azylu se NSS vyjádřil např. v rozsudku ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004-55: tento druh ochrany připadá v úvahu typicky u osob zvláště těžce postižených či nemocných, případně v kombinaci s vysokým věkem, nebo u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory. Stěžovatel poukazoval na svůj nepříznivý zdravotní stav, NSS se však ztotožňuje s názorem krajského soudu i žalovaného, že jej nelze považovat za osobu zvláště těžce postiženou. Stěžovatelovy zdravotní obtíže spojené s prodělanými mozkovými mrtvicemi jsou stabilizovány (jak vyplývá z vyjádření MUDr. L. Z. ze dne 8. 12. 2015), a nedosahují takové míry, která by jej přímo ohrožovala na životě. Rozdílná úroveň zdravotní péče rovněž neslouží jako důvod pro udělení humanitárního azylu. Žalovaný tak nevybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem pro udělení humanitárního azylu.

[9] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS tak poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[10] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu